

ข้อคิดยามเช้า วันศุกร์ ที่ 30 มกราคม 2015

บางครั้งเราอาจจะพูดว่า

“มันเป็นไปได้ไม่ได้”

แต่พระเยซูเจ้าทรงบอกเราว่า

“สิ่งที่เป็นไปไม่ได้สำหรับมนุษย์
ก็เป็นไปได้สำหรับพระเจ้า”

(ลก 18:27)

บางครั้งเราอาจจะพูดว่า

“ฉันเหนื่อยเหลือเกิน”

แต่พระเยซูเจ้าทรงบอกเราว่า

“ท่านทั้งหลายที่เหน็ดเหนื่อยและแบกภาระหนัก จงมาพบเราเถิด เราจะให้ท่านได้พักผ่อน” (มธ 11:28)

บางครั้งเราอาจจะพูดว่า “ไม่มีใครรักฉันอย่างแท้จริง” แต่พระเยซูเจ้าทรงบอกเราว่า

“พระเจ้าทรงรักโลกอย่างมาก จึงประทานพระบุตรเพียงพระองค์เดียวของพระองค์
เพื่อทุกคนที่มีความเชื่อในพระบุตรจะไม่พินาศแต่จะมีชีวิตนิรันดร”

(ยน 3:16)

บางครั้งเราอาจจะพูดว่า “ฉันไม่สามารถก้าวเดินต่อไปได้อีกแล้ว” แต่พระเยซูเจ้าผู้ทรงกลับคืนพระชนมชีพ
ตรัสกับนักบุญเปาโลว่า

“พระหรรษทานของเราเพียงพอสำหรับท่าน
เพราะพระอนุภาพแสดงออกเต็มที่เมื่อมนุษย์มีความอ่อนแอ”

(2 คร 12:9)

บางครั้งเราอาจจะพูดว่า “ฉันไม่สามารถพบทางออกได้เลย” แต่ผู้เขียนหนังสือสุภาชีวิตบอกเราว่า

“องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงนำย่างก้าวของมนุษย์” (สภข 20:24)

บางครั้งเราอาจจะพูดว่า “ฉันไม่สามารถทำสิ่งนั้นได้” แต่นักบุญเปาโลบอกชาวเมืองฟิลิปปีว่า

“ข้าพเจ้าทำทุกสิ่งได้ในพระองค์ ผู้ประทานพลังแก่ข้าพเจ้า” (ฟป 4:13)

บางครั้งเราอาจจะพูดว่า “ฉันไม่มีความสามารถเพียงพอ” แต่นักบุญเปาโลบอกชาวเมืองโครินธ์ว่า

“พระเจ้าประทานพระพรทุกประการแก่ท่านได้อย่างอุดม
เพื่อให้ท่านมีทุกสิ่งเพียงพอ และ ยังมีเหลือเพื่อสำหรับกิจการดีทุกประการอีกด้วย”

(2 คร 9:8-9)

บางครั้งเราอาจจะพูดว่า “ฉันกลัว” แต่นักบุญเปาโลบอกกับทิโมธีว่า

“พระเจ้าไม่ได้ประทานจิตที่บันดาลความขลาดกลัวแต่ประทานจิตที่บันดาล
ความเข้มแข็ง ความรัก และ การควบคุมตนเองแก่เรา”

(2 ทธ 1:7)

บางครั้งเราอาจจะพูดว่า “ฉันรู้สึกโดดเดี่ยวเหลือเกิน” แต่ในจดหมายถึงชาวฮีบรู พระเจ้าทรงตรัสกับเราว่า

“เราจะไม่ละเลยหรือทอดทิ้งเจ้า” (ฮบ 13:5)

ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน

พระสังฆราชขอแซฟ ลีอชัย ชาติวิสัย

ประมุขสังฆมณฑลอุดรธานี